

ת"פ 60842/12/14 - מדינת ישראל נגד תאמר כליבאת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 60842-12-14 מדינת ישראל נ' כליבאת(עציר)

בפני כב' השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות עו"ד אורלי נעמן

מפרקליטות מחוז חיפה - פלילי

1. נגד

הנאשם

תאמר כליבאת ע"י ב"כ עו"ד משה שרמן, עו"ד מוחמד מסרי

גזר דין

1. במסגרת הסדר טיעון חלקי הודה הנאשם בשני כתבי אישום: בת"פ 60842-12-14 - בביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית לפיה סעיף 287(א), ריבוי עבירות; החזקה ושימוש בסמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו- 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; עסקה אחרת בסם מסוכן לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים.

2. כתב האישום השני הינו מת"פ 1057-05-15, בו הודה הנאשם בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) (סחר בסם מסוכן) לחוק העונשין; וסחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים והחזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים ובאישום השלישי בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן.

3. על פי כתב האישום הראשון היה הנאשם משוחרר בתנאים מגבילים על פי הוראת בית משפט, בתנאי מעצר בית מלא בנהריה כאשר נאסר עליו לעשות שימוש באמצעי תקשורת מסוג אינטרנט או כל רשת תקשורת אחרת וכן נאסר עליו שימוש בכל סוג של טלפון. הותר לו לצאת בליווי מפקח לעבודה. פורט שהעבירות שיוחסו לנאשם בוצעו לאורך תקופת זמן ארוכה פעמים רבות תוך כדי הפרת תנאי השחרור, בשל שימוש בטלפון ובשל אי שהייה במקום העבודה. עובר ליום 29.8.14 החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 120.19 גרם נטו. הנאשם סיכם לבצע עסקה עם אחרים, מסר להם את הסם והם נסעו ברכב על מנת לבצע את העסקה. הרכב נעצר במחסום משטרה והסם נמצא בו במהלך חיפוש.

4. כתב האישום השני ייחס לנאשם מכירת סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 50 גרם תמורת 22,500 ₪ לאדם אחר. באישום נוסף נמכרה כמות נוספת של סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 50 גרם תמורת 23,750 ₪ לסוכן סמוי.

טיעוני המדינה לעונש

עמוד 1

5. תואר שהנאשם בן 29.5 שנים ובמעצר מיום 15.12.14. תואר שלחובת הנאשם שתי הרשעות פליליות בעברו כאשר אחת מהן כללה 41 תיקי פל"א ובהן עבירות בעסקה אחרת בסך ונגזרו עליו 42 חודשי מאסר בפועל. פורט שבין הצדדים נערך הסדר טיעון לפיו המאשימה תעתור לעונש מאסר בפועל של 7 שנות מאסר והסניגור ל- 5 שנות מאסר בפועל. בנוסף ביקשה המדינה להטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי, שיוכרז כסוחר סמים ויחולטו כספים המצויים בחשבון הבנק שלו. המדינה ביקשה להדגיש את חומרת עבירות הסמים והנזקים הקשים שהן גורמות לחברה ויחידה ואיזכרה פסיקה בתמיכה לעמדתה.
6. באשר לשיקולי הענישה נטען שנפגעו ערכים חברתיים חשובים מביצוע העבירות. נטען שהנאשם ביצע את העבירות של סחר בכמות של 47 גרם וסיוע לסחר בכמות של 49 גרם כאשר בפקודת הסמים קיימת חזקה שכמות מעל 0.3 גרם קוקאין היא כמות שאינה לצריכה עצמית. פורט גם שהוא ביצע עסקה אחרת בכמות של 120 גרם קוקאין תוך כדי הפרת הוראה חוקית. נטען שמדובר בכמות גדולה של סמים שניתן לחלקה למספר רב של מנות, דבר המצדיק ענישה מחמירה. נטען שחלקו של הנאשם בביצוע העבירות היה דומיננטי כאשר באישום אחד הוא זה שמסר את הסמים לסוכן תמורת כסף ובאישום נוסף סייע לאחר בביצוע עסקת סם והוא החזיק כמות רבה של סם לצורך ביצוע עסקאות הסמים. נטען שאין מדובר בעבירה ספונטנית אלא כזו שקדמו לה הכנות ותכנון משמעותיים. נטען שעולה שהנאשם עוסק באופן אינטנסיבי בסמים ויש לו נגישות גבוהה אליהם ולגורמים עבריינים העוסקים בתחום כעולה מן המרשם הפלילי שלו. נטען שנסיבה נוספת לחומרה הינו סוג הסם כאשר קוקאין מוגדר כאחד הסמים הקשים ביותר. צוין עוד שבמסגרת הפעילות של הסוכן המשטרתי הופללו נאשמים רבים בגין עסקאות סמים רבות. הוזכר הקושי בחשיפת עבירות סמים והפסיקה המצדדת בהחמרה בענישה.
7. המאשימה איזכרה פסיקה כדלקמן: בת"פ 40514-12-11 **מדינת ישראל נ' אחמד עבד לטיף** הורשע הנאשם בעבירות של תיווך וסחר בהרואין בכמויות של 50 גרם ונדון ל- 4 שנות מאסר בפועל.
- בת"פ 36553-12-11 **מדינת ישראל נ' זיהיה ביכי**, אחד הנאשמים הורשע בסחר ב- 30 גרם קוקאין ונדון למאסר בפועל של 30 חודשים.
- בע"פ 1313/14 **ג'מאל בהטיני נ' מדינת ישראל** הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל 50 גרם. הערכאה הדיונית גזרה עליו 42 חודשי מאסר בפועל. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.
- בע"פ 8820/14 **זוהר שחר נ' מדינת ישראל** הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל 112 גרם כאשר במסגרת הסדר בו עתרה המאשימה ל- 36 חודשים נקבע מתחם שבין 3 - 5 שנות מאסר והוטלו 36 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.
8. אוזכרו גזרי דין שהתקבלו במסגרת פרשיית הסוכן הנוכחית בהם נגזרו עונשים שבין 12 חודשי מאסר עד 30 חודשי מאסר בפועל.
9. הוזכר עוד שבגזר הדין של הנאשם השני בכתב האישום הראשון נגזר על השותף עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

10. המדינה איזכרה גם ת"פ 975-05-15 **מדינת ישראל נ' אבו צעלוק** שם במסגרת הסדר טיעון פתוח בגין עסקת סמים בהיקף של 50 גרם קוקאין נקבע מתחם ענישה הולם בין 3 עד 5 שנות מאסר והוטל עונש של 48 חודשי מאסר בפועל על נאשם אחד ו-21 חודשי מאסר על נאשם אחר.

טיעוני הסניגור

11. הסניגור טען שהיו קשיים ראייתיים משמעותיים בהוכחת האישומים והמתחם שהוסכם בין הצדדים משקף קושי זה. הסניגור טען שהראיות בעניין אבו צעלוק היו ברורות יותר וכללו הקלטות. הסניגור לא הקל ראש בעבירות הסמים והסכים שמדובר בעבירות חמורות אך טען ששיקולי הענישה ידועים וחזר והבהיר שהמדינה בכל זאת הסכימה לתחום את העונש המוצע במקרה דנן. הסניגור טען שיש להטיל עונש ברף הנמוך כיוון שנחסך זמן ניכר למערכת המשפט וכי באותה תקופה אביו של הנאשם נפטר. בנוסף, נטען שהנאשם קיבל אחריות על מעשיו המשתקפת בהחלטתו להודות.

12. ביחס לכתב האישום השני נטען שנחסך זמן רב וכי גם בקשר אליו חלו קשיים ראיתיים מצד המדינה.

13. עו"ד מסרי שהצטרף לטיעון הוסיף שבני משפחתו של הנאשם נרדפים על ידי משטרת ישראל. הוזכר שאחיו של הנאשם נכה שהנאשם מטפל בו וכי הוא הדמות המרכזית בבית המשפחה. הסניגור הסכים שהסכום של 11,000 ₪ הנמצא בחשבון הבנק יחולט.

14. הנאשם עצמו אמר שברצונו לעשות תיקון בחייו ולהשתנות וביקש אפשרות להצטרף לתכנית "שינוי".

דין והכרעה

15. הערכים החברתיים שנפגעו הם: הגנה על שלום הציבור ובריאותו. כאשר מדובר בעסקאות סמים ברור שהפגיעה היא קשה (ע"פ 7070/03 **אליאן זניד נ' מדינת ישראל**; ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי**). המדיניות העונשית ביחס לעסקאות סמים מחמירה כפי שעלה מהפסיקה שאוזכרה על ידי המדינה.

16. במקרה דנן, בשני המקרים קדם תכנון משמעותי לביצוע העבירות. במקרה הראשון חלקו היחסי של הנאשם היה דומיננטי וגם במקרה השני היה משמעותי. אין צריך להכביר מלים על הנזק שהיה צפוי אילו העסקאות היו מתבצעות. במקרה דנן המתחם ההולם יכול לנוע בין 4 - 9 שנות מאסר בפועל בכתב האישום הראשון ובין 2 שנים עד 4 שנות מאסר בכתב האישום השני. המתחם אותו תחמו הצדדים הינו סביר בנסיבות העניין.

17. לקולא, יש לציין את הודאתו של הנאשם בביצוע העבירות והזמן הרב שנחסך כתוצאה מההודאה בשני כתבי אישום שונים. כמו כן, פורטו נסיבותיו האישיות של הנאשם על אף שיאמר שנתונים אלו אינם יכולים לעמוד מול

הצורך בענישה מרתיעה.

18. יתר על כן, לא ניתן להתעלם מטענות הסניגור באשר לקשיים ראיתיים שעמדו בפני המדינה כאשר כתב האישום הראשון נפתח עוד בסוף 2014 ולא התנהל מאותו מועד כתוצאה מדחיות מוסכמות בין הצדדים. בית משפט זה לא נחשף לראיות שבידי המדינה כיוון שלא התנהלו הוכחות כלל בעקבות הדחיות שהתבקשו. ואכן, קשה להעלות על הדעת סיבה אחרת שהיתה מצדיקה את הסכמת המדינה לדחיות כה רבות, שהגיעו לכדי שנה וחצי, כאשר מדובר באדם הנמצא במעצר. בפראפרזה מהנאמר בסרט "הטוב, הרע והמכוער" - 'אם ברצונך לירות... תירה, אל תדבר'.

19. מכל האמור הגעתי למסקנה שיש להטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

- א. 5 שנים ו- 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 15.12.14.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 18 חודשים במשך 3 שנים מיום שחרורו פן יעבור עבירות סמים שלא לצריכה עצמית.
- ג. הנאשם יוכרז כ"סוחר סמים".
- ד. הסכום בסך ₪ 11,000 מחשבון הבנק של הנאשם יחולט.
- ה. הנני מפנה לרשויות שב"ס את בקשת הנאשם להקלט במסגרת תכנית שיקומית ל"שינוי".

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב אייר תשע"ו, 30 מאי 2016, בנוכחות הצדדים.

דניאל פיש , שופט